

معرفی پاتوتیپ‌های جدید *Tilletia laevis* از ایران New Pathotypes of *Tilletia laevis* from Iran

وفا مردوخی و محمد ترابی

مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

تاریخ دریافت: ۸۱/۳/۲۰

چکیده

مردوخی، و، و ترابی، م. ۱۳۸۲. معرفی پاتوتیپ‌های جدید *Tilletia laevis* از ایران. نهال و بذر ۱۹: ۲۴-۱۶.

طی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۸ تعداد ۵ نژاد *T. laevis* از مناطق مختلف کشور شناسایی و گزارش گردید. در این برسی پاتوتیپ‌هایی معرفی می‌گرددند که برای اولین بار از کشور و یا دنیا گزارش می‌شوند. در این برسی سنبله‌های آلوده به گونه *Tilletia laevis* از مناطق مختلف جمع‌آوری شد. اسپور به دست آمده از هر سنبله به عنوان یک جدایه قارچ جهت آلوده‌سازی بذرها ارقام متمایز کننده نژاد، مورد استفاده قرار گرفت. بذرهای آلوده در پاییز در مزرعه عاری از آلودگی به سیاهک در کرج کاشته شده و هنگام رسیدن درصد سنبله‌های آلوده هر رقم تعیین و با استفاده از روش استاندارد، فاکتورهای بیماری‌زایی در هر جدایه و نژاد آن مشخص گردید، در میان جدایه‌های مورد برسی ۱۰ جدایه مربوط به مناطق خسرو شهر، شیروان، مراغه، اردبیل و ارومیه دارای ترکیبات جدید بیماری‌زایی روی ژن‌های مقاومت موجود در ارقام استاندارد بودند که با جدول‌های تعیین نژاد موجود منطبق نبود و به عنوان پاتوتیپ‌های جدید (new Pathotypes) (شناسایی و معرفی می‌گرددند. جدایه شماره ۱ خسرو شهر که روی ژن‌های *Bt2*, ۳, ۷, ۸, ۹ *Bt2*, ۳, ۷, ۸, ۹ بیماریزا بود بنام L-21، جدایه دوم خسرو شهر که روی ژن‌های *Bt7*, ۸, ۱۳ بیماریزا بود بنام L-22، جدایه شماره ۱ شیروان که روی ژن‌های ۷, ۱۳ *Bt3*, ۴, ۷ *Bt3*, ۴, ۷ بیماریزا بود بنام L-21، جدایه شماره ۲ شیروان که روی ژن‌های *Bt2*, ۳, ۷, ۸, ۱۳ بیماریزا بودند بنامهای L-23 و L-24، جدایه اول مراغه که روی ژن‌های ۹ *Bt7*, ۹, ۱۵ *Bt2*, ۷, ۹, ۱۵ که روی ژن‌های ۸ *Bt7*, ۹, ۱۵ بیماریزا بود بنام L-25 و L-26، جدایه شماره ۱ اردبیل که روی ژن‌های ۹ *Bt7*, ۹, ۱۵ و *Bt2*, ۷, ۹, ۱۵ که روی ژن‌های ۸ *Bt2*, ۳, ۷, ۸ بیماریزا بود به نام L-27 و L-28 *Bt3*, ۷, ۸ *Bt3*, ۷, ۸ بیماریزا بودند به نام L-28 معرفی می‌گرددند. فراوانی بیماری‌زایی هر دو جدایه ارومیه که روی ژن‌های *Bt13*, *Bt13*, *Bt8*, *Bt7*, *Bt4*, *Bt3*, *Bt9*, *Bt15* و *Bt15* به ترتیب٪/۴۰،٪/۶۰،٪/۱۰،٪/۱۰۰،٪/۲۰،٪/۳۰ و ٪/۲۰ بود. ژن‌های *Bt1* نسبت به نژاد L-4 و *Bt6* نسبت به نژاد L-17 که قابل شناسایی شده‌اند حساس می‌باشند ولی ژن‌های *Bt5*, *Bt12*, *Bt11*, *Bt10*, *Bt14*, *Bt14* و *Btp* هنوز در مقابل پاتوتیپ‌های جدید و نژادهای شناسایی شده قبلی دارای مقاومت هستند.

واژه‌های کلیدی: گندم، سیاهک پنهان، پاتوتیپ، نژاد.

و متعاقب رودن‌هاizer و استاکمن (Rodenhiser and Stakman, 1927) نمونه‌هایی از مجارستان، ایتالیا، مصر، نیوزلند، نروژ، سوئد، مانیتووا، واشنگتن، مینه‌سوتا را تعیین نژاد نمودند. رودن‌هاizer و هولتون (Rodenhiser and Holton, 1937) دسته‌بندی نژادها را پیشنهاد و ۱۹ نژاد شناسایی گردید. دیکسون (Dickson, 1956) با بررسی مجدد کارهای قبلی وجود ۳۲ نژاد از گونه‌های عامل بیماری را گزارش نمود. در ترکیه توسط فینچی (Finci, 1981) ۲۹ نژاد *Tilletia foetida* و ۸ نژاد *T. caries* شناسایی شد و متعاقباً توسط فینچی و همکاران (Finci et al., 1983) تعداد بیشتری یعنی ۳۵ نژاد *T. laevis* و ۸ نژاد *T. caries* در ترکیه گزارش شد. هوفمن و مترگر (Hoffmann and Metzger, 1976) با معرفی ده ژن مقاومت (*Bt10* تا *Bt1*) در ارقام تک‌ژنی متمايزکننده نژادهای قارچ عامل بیماری و استفاده از فرمول مختلف عامل بیماری را در حوزه شمال غرب اقیانوس آرام شناسایی نموده که گسترده‌ترین نژادها *L-16* و *L-10* از گونه *T. laevis* و *T-1* و *T-6* از گونه *T. caries* بودند. در میان این ۳۹ نژاد، ۷ نژاد دارای ترکیبات جدید بیماریزایی بودند، که یکی از این نژادهای جدید برای ژن‌های *Bt1*, *Bt2*, *Bt4*, *Bt7* و *Bt10* بیماریزایی بود. توسط واسودوا (Vasudeva, 1958) در هندوستان دو نژاد عامل بیماری و توسط جوشی

مقدمه

سیاهک پنهان گندم یکی از مهم‌ترین بیماری‌های گندم می‌باشد که در تمام مناطق گندم‌خیز باعث آلودگی مزارع می‌شود، خسارت سالیانه بیماری در کشورهای غرب آسیا و خاور نزدیک بین ۷٪-۱۰٪ برآورد شده است (Hoffmann, 1982) در ایران این بیماری در همه مناطق مشاهده شده ولی شدت آن در غرب و شمال غرب بیشتر است و خسارت آن در مزارع آلوده بین ۳۰٪-۴۰٪ برآورد شده است. مهم‌ترین و گسترده‌ترین عامل بیماری سیاهک پنهان گندم گونه *Tilletia laevis* Kühn می‌باشد که در بررسی‌های انجام شده ۹۴٪ نمونه‌های جمع آوری شده از مناطق مختلف متعلق به این گونه بوده است (Sharifnabi and Hedjaroude, 1992).

تا کنون ۱۵ ژن مقاومت (*Bt15* تا *Bt1*) به اضافه ژن در گونه *Btz* در رقم گندم *Agropyron intermedium* PI 173438 مقاوم به طور گسترده از این ژن‌ها استفاده شده است. برای تولید ارقام مقاوم شناسایی نژادهای قارچ عامل بیماری مناطق مختلف که هر کدام برای یک یا چند ژن مقاومت دارای فاکتور بیماریزایی هستند و همچنین تعیین ژن‌های مقاومت مؤثر و پیگیری تغییرات احتمالی بیماریزایی قارچ عامل بیماری ضروری می‌باشد. تخصص یافگی بیماریزایی اولین مرتبه توسط فاریس (Faris, 1924) اعلام شد

کاهش داده بود. در آزمایش دیگری توسط زینالوف (Zeinalov, 1987b) (ترکیب بیماریزایی ۳۳ نمونه به عنوان نژادهای جدید *T. laevis* بررسی شد و مشخص گردید که هیچکدام از نمونه‌ها برای ژن‌های *Bt6*, *Bt5* و *Bt9* بیماریزا نیستند. نژادهای بررسی شده هر کدام برای ۲-۶ ژن بیماریزا بودند.

T. laevis و *T. caries* نژادهای ۴۴ جدایه از *T. laevis* که از گندم‌های زمستانه و بهاره غرب کانادا جمع‌آوری شده بود توسط گادت و پوجاسکی (Gaudet and Puchalski, 1989) گردیدند که شایع‌ترین نژادها *L-16*, *L-10*, *T-1* و *T-6* بوده و نژادهای *L-4*, *L-9*, *L-19* و *T-21* به طور پراکنده حضور داشتند. نژادهای جدیدی از *T. laevis* که قبل از گزارش نگردیده بود توسط آنان، گزارش شد که برای ژن‌های *Bt7* و *Bt9* بیماریزایی داشتند. در مجموع این نژادها برای ژن‌های *Bt1*, *Bt2*, *Bt3*, *Bt4*, *Bt6* و *Bt7* دارای فاکتور بیماریزایی بوده و ژن‌های *Bt5*, *Bt8* و *Bt10* در مقابل نژادهای شایع دارای مقاومت بودند. چوهان و همکاران (Chauhan et al., 1994) چهار نژاد با ترکیب بیماریزایی جدید از گونه *T. laevis* و دو نژاد از *T. caries* را در هندستان شناسایی نمودند که جمعاً برای ژن‌های *Bt2*, *Bt5*, *Bt7*, *Bt8*, *Bt9* و *Bt10* بیماریزا بودند. در ایران در بررسی‌های تعیین نژاد نمونه‌های گونه *T. laevis* توسط مردوخی و ترابی (۱۳۷۷) چهار نژاد *L-1*, *L-3*, *L-4* و *L-10* از مناطق مختلف شناسایی گردید

(Joshi, 1971) ۴ نژاد جدید شناسایی گردید. در سوریه اسماعیل و همکاران (Ismail et al., 1995) نموده و پنج نژاد شناسایی گردید. با توجه به بیماریزایی یکی از نژادها روی ژن‌های *Bt2* و *Bt3*, نژاد *L-18* و نژاد دیگر بر اساس ترکیب بیماریزایی برای ژن‌های *Bt2*, *Bt3* و *Bt4* به عنوان نژاد *L-19* معرفی گردیدند. در سال ۱۹۷۸ دو نژاد جدید عامل بیماری سیاهک پنهان معمولی گندم که با مایه‌زنی مصنوعی بذر گندم با مخلوط اسپور چند نژاد به دست آمده بودند به عنوان نژاد *T-29* (برای ژن‌های *Bt1*, *Bt2*, *Bt7*, *Bt9* و *Bt10* بیماریزا بود) و نژاد *T-30* (برای ژن‌های *Bt1*, *Bt2*, *Bt7*, *Bt9* و *Bt10* بیماریزا بود) معرفی شدند (Metzger and Hoffmann, 1978).

میاگک کوا (Myagkova, 1982) نژادهای جدید گونه‌های *T. laevis* و *T. caries* که از گندم‌های محلی و تجاری شوروی سابق جمع‌آوری شده بود شناسایی و مؤثر بودن ژن‌های *Bt3*, *Bt5*, *Bt7*, *Bt8*, *Bt9* و *Bt10* گزارش گردید. در کشور آذربایجان با استفاده از ژن‌های مختلف مقاومت توسط زینالوف (Zeinalov, 1987a) ترکیب بیماریزایی نژادهای *T. laevis* و *T. caries* مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید که در مناطق مختلف این کشور ژن‌های *Bt4*, *Bt5*, *Bt6*, *Bt7*, *Bt8*, *Bt9* و *Bt10* دارای مقاومت مؤثر هستند، ژن *Bt3* در مقایسه با شاهد درصد آلودگی را

خسروشهر، شیروان، مراغه، اردبیل و ارومیه روی ژن‌های مقاومت موجود در ارقام تک‌ژنی دارای فرمول جدید Vir/ Avir بودند آزمایش در دو سال ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ مجدداً تکرار شد.

ب- ارقام استاندارد متمایز‌کننده نژادهای قارچ
جهت اجرای آزمایش از ارقام استاندارد زمستانه حامل ژن‌های *Bt1* تا *Bt13* و ارقام بهاره دارای ژن‌های *Bt14* و *Bt15* دریافتی از مرکز تحقیقات بین‌المللی ICARDA استفاده شد (جدول ۱).

رقم (Bt0) Heines VII به عنوان شاهد حساس بین‌المللی و دو رقم تجاری سرداری و آذر به عنوان شاهدهای محلی کشت گردیدند.

ج- مایه‌زنی ارقام

یک سنبله آلوده از هر نمونه به عنوان جدایه قارچ جهت آزمایش تعیین نژاد و فاکتورهای بیماری‌زایی انتخاب شد. دانه‌های آلوده داخل هاون چینی خرد گشته و از الک ۳۵ مشن رد نموده تا بقایای گیاهی گرفته شده و اسپور خالص جدایه‌ها به دست آید. هفت گرم بذر هر یک از ارقام استاندارد و شاهدها را پس از ضدعفونی سطحی با هیپوکلرید سدیم (۰/۰۵٪ محلول تجاری) و پاک نمودن از آلودگی‌های ناخواسته آبکشی و خشک نموده و به نسبت وزنی ۰/۰۰۵ با اسپور جدایه‌ها داخل پاکت‌های جداگانه مخلوط نموده و چند دقیقه پاکت‌های را تکان داده تا بذرها به طور یکنواخت به اسپور

و در آزمایش دیگری نژاد L-17 نیز شناسایی شد که این نژادها روی ژن‌های *Bt1*, *Bt2*, *Bt3*, *Bt4*, *Bt6* و *Bt7* بیماریزا بودند. نژادهای سیاهک پنهان گندم استان خراسان نیز توسط عطا حسینی (۱۳۷۸) بررسی شد و نژادهای L-1, L-3 و L-8 و یک نژاد با ترکیب جدید بیماری‌زایی روی ژن‌های *Bt7* و *Bt8* گزارش گردید که با نام نژاد L-20 معرفی شده است. مطالعات اخیر که در ایران انجام شده نشان‌دهنده تغییرات بیماری‌زایی وجود پاتوتیپ‌های جدیدی است که دارای ترکیبات جدید بیماری‌زایی بوده و با فرمول Virulence/ Avirulence متمایز‌کننده نژادهای قارچ که قبل از گزارش شده است مطابقت ندارند. این ترکیبات به عنوان پاتوتیپ‌های جدید بیماریزا (New Pathotypes) عامل بیماری از ایران معرفی می‌گردند. هدف از این تحقیق شناسایی و معرفی این پاتوتیپ‌ها و ژن‌های مقاومت مؤثر در برابر آن‌ها می‌باشد.

مواد و روش‌ها

الف- انتخاب جدایه‌های عامل بیماری برای آزمایش

سنبله‌های آلوده به سیاهک پنهان گندم از مزارع مناطق مختلف جمع‌آوری و پس از تعیین گونه نمونه‌های *T. laevis* جهت تعیین نژاد انتخاب شدند. این تحقیق در سال زراعی ۱۳۷۶-۷۷ آغاز شده و با توجه به این که در میان نمونه‌های آزمایشی ۱۰ نمونه از مناطق

است مقایسه گردید تا در صورت تطابق با کلید، نژاد قارچ تعین گردیده و ترکیبات جدید بیماریزایی به عنوان پاتوتیپ جدید مشخص گردد.

نتایج و بحث

عكس العمل ارقام استاندارد در مقابل جدایه‌های مختلف در جدول ۱ به صورت بیماریزا (V) و غیربیماریزا (A) برای ژن‌های مقاومت موجود در ارقام درج شده است.

جدایه اول خسرو شهر روی ارقام حامل ژن‌های مقاومت *Bt2*, *Bt7*, *Bt3*, *Bt8* و *Bt9* بیماریزا بود. این جدایه رقم حساس *Heines VII* را به میزان ۳۲٪ و ارقام تجاری آذر و سرداری را ۱۷٪ و ۸٪ آلدود نموده بود و به عنوان پاتوتیپ جدید L-21 معرفی می‌گردد. جدایه دوم برای ژن‌های *Bt7*, *Bt8* و *Bt13* بیماریزا بود. آلدودگی این جدایه روی رقم حساس *Heines VII* ۵۰٪ بود و ارقام تجاری آذر و سرداری را به میزان ۳۰٪ و ۸٪ آلدود نموده بود که به عنوان پاتوتیپ جدید L-22 معرفی می‌شود. از این منطقه نیز قبلاً نژادهای L-1 که برای ژن *Bt7* و نژاد ۱۰ L-10 که روی سه ژن *Bt2*, *Bt3* و *Bt7* بیماریزا بود گزارش شده است (مردوخی و ترابی، ۱۳۷۷). جدایه اول علاوه بر این سه ژن، برای ژن‌های *Bt8* و *Bt9* نیز بیماریزا می‌باشد که این امر یا به دلیل موتاسیون در نژادهای محلی و یا هیبریداسیون بین نژادها تولید شده است. این پاتوتیپ جدید به تنهائی دارای بیماریزایی مجموعه نژادهای

قارچ آلدوده شوند. با این روش هر گرم بذر به طور تقریبی به ۸۰۰۰ اسپور آگشته می‌شود. (Siddique Mirza and Arshadkhan, 1983) (Andrew, 1987). جهت حفظ قوه نامیه اسپورها عمل تهیه اسپور و مایه‌زنی بذرهای مورد نظر یک روز قبل از کاشت انجام شد.

۵: کاشت خزانه و ارزیابی ارقام

در پاییز سال‌های ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ در زمان مرسوم کاشت گندم در کرج یعنی اوایل آبان هر دسته از ارقام استاندارد که توسط جدایه مشخصی مایه‌زنی شده بود در خزانه مستقلی کاشته شدند. هر رقم در دو خط یک متری روی یک پشته و در عمق حدود ۴ سانتی‌متر کاشته شد. جهت سبز شدن آبیاری اولیه انجام و در طول رشد، عملیات زراعی لازم اجرا شد. در زمان رسیدن، هر رقمی که آماده برداشت بود تمام سنبله‌ها به دقیقت برداشت شد و در آزمایشگاه درصد سنبله‌های آلدود آن تعیین شد. با توجه به عکس العمل ارقام در مقابل جدایه‌ها، آلدودگی‌های کمتر و مساوی ۱۰٪ به عنوان غیربیماریزا (Avirulence) و آلدودگی‌های بین ۱۱٪ تا ۱۰۰ درصد به عنوان بیماریزا (Virulence) برای ژن مقاومت موجود در آن رقم تعیین گردید (Hoffmann and Metzger, 1976). ترکیب بیماریزایی جدایه و فرمول Vir/ Avir به دست آمده با کلید شناسائی نژادهای قارچ که توسط Hoffmann and Metzger, 1976) تهیه شده

حساس VII Heines را به میزان ۶۵٪ و ارقام سرداری و آذر را به میزان ۱۵٪ و ۳۴٪ آلووده نمود. این پاتوتیپ به نام L-24 معرفی می‌شود. قبل از شیروان نژادهای L-1 و L-10 نیز گزارش شده و در نتیجه در این منطقه ژن‌های مقاومت شده بودند. این پاتوتیپ به نام Bt14، Bt12، Bt10، Bt9، Bt5، Bt1 و BtP هنوز مؤثر می‌باشد.

جدایه اول مراغه روی ژن‌های Bt7 و Bt9 بیماریزا بوده، این نژاد رقم حساس VII Heines و سرداری و آذر را به میزان ۵۵٪، ۸۰٪ و ۱۶٪ آلووده نمود این پاتوتیپ با نام L-25 معرفی می‌گردد. جدایه دوم برای ژن‌های Bt8 و Bt7 بیماریزا بود و ارقام حساس VII Heines سرداری و آذر به میزان ۴۸٪، ۱۵٪ و ۴۰٪ و رقم حامل ژن Bt9 را نیز به میزان ۲٪ آلووده نمود و با نام L-20 معرفی می‌گردد. از این منطقه نژادهای L-1 با بیماریزا برای ژن Bt7 و L-3 که روی ژن‌های Bt2 و Bt7 بیماریزا می‌باشد قبل از شناسایی شده بود، در نتیجه در این منطقه در جمعیت عامل بیماری برای ژن‌های Bt7، Bt2، Bt8 و Bt9 بیماریزا وجود داشته و این ژن‌ها جهت تهیه ارقام مقاوم مناسب نیستند و باید از بقیه ژن‌های مقاومت بهره گرفت.

با توجه به این که در مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه از مواد معرفی شده توسط مرکز ایکاردا برای اصلاح گندم استفاده می‌شود و نژادهای موجود در سوریه فقط روی ژن‌های Bt4، Bt3، Bt2، Bt1 بیماریزا دارند (Ismail et al., 1995) لازم است مواد

L-3، L-1 و L-10 به علاوه بیماریزا می‌باشد. در مورد جدایه دوم که برای ژن Bt13 بیماریزا می‌باشد، تا کنون از هیچ نقطه‌ای برای این ژن بیماریزا گزارش نشده و این اولین گزارش وجود فاکتور بیماریزا برای این ژن می‌باشد. برای ژن Bt8 نیز بیماریزا فقط توسط چوهان و همکاران (Chauhan et al., 1994) از هندوستان گزارش شده است. حساسیت ژن Bt9 به نژادهای موجود در هندوستان، استرالیا، کانادا و آمریکا مشخص گردید (Andrew, 1987; Chauhan et al., 1994) Hoffmann & Gaudet and Puchalski, 1989

(and Metzger, 1976

با توجه به وجود این دو پاتوتیپ جدید در این منطقه ژن‌های مقاومت مؤثر شامل Bt1، Bt14، Bt12، Bt11، Bt10، Bt6، Bt5، Bt4 و Bt15 بوده که می‌توان از هر کدام از این ژن‌ها و یا ترکیبی از چند ژن برای مقاومت به بیماری بهره گرفت.

جدایه اول شیروان برای ژن‌های Bt4، Bt3، Bt7 بیماریزا بود فراوانی بیماریزا برای ژن Bt4 در ایران بسیار اندک است و فقط در مقابل نژاد L-17 حساس می‌باشد. این پاتوتیپ رقم حساس VII Heines را به میزان ۴۰٪ و ارقام سرداری و آذر را به میزان ۱۱٪ و ۱۵٪ آلووده نمود و به عنوان پاتوتیپ جدید L-23 معرفی می‌گردد. جدایه دوم برای طیف گستردگی از ژن‌ها بیماریزا بود که شامل Bt7، Bt3، Bt2، Bt1 و Bt8 می‌باشد. این پاتوتیپ نیز رقم

جدول ۱- عکس العمل رن‌های مقاومت در اقام استاندارد و شاهدهای حساس در مقابل جدایهای مختلف قارچ *Tilletia laevis*

Table 1. Reaction of bunt (*Bt*) resistance genes in differential cultivars and local checks to different isolates of *Tilletia laevis*

Isolate No.	Location	Resistance gene										Heines VII
		<i>Bt</i> 0										
1	Khosroshahr	V	A	V	V	A	A	V	V	A	A	SEL 2092
2	Khosroshahr	V	A	A	A	A	A	V	V	A	A	SE; 1102
1	Shirvan	V	A	A	V	V	A	A	A	A	A	Ridit
2	Shirvan	V	A	V	V	A	A	V	V	A	A	Turkey 1558
1	Maragheh	V	A	A	A	A	A	V	V	A	A	Hohenheimer
2	Maragheh	V	A	A	A	A	A	V	V	A	A	Rio
1	Ardabil	V	A	V	A	A	V	V	A	A	A	SEL 50077
2	Ardabil	V	A	V	A	A	V	V	A	A	A	M82-2161
1	Orumieh	V	A	A	V	V	A	A	A	A	A	M82-2098
2	Orumieh	V	A	V	A	A	V	V	A	A	A	M82-2102
												Bt 11
												Bt 9
												Bt 10
												Bt 8
												Bt 7
												Bt 6
												Bt 5
												Bt 4
												Bt 3
												Bt 2
												Bt 1
												Bt 0

V = Virulence
A = Avirulence

نمود. هر دو جدایه ارومیه برای ژن‌های مقاومت *Bt7*, *Bt3* و *Bt8* بیماریزایی داشتند که یک ترکیب جدید بیماریزایی بوده و به عنوان پاتوتیپ جدید L-28 گزارش می‌شود. این دو پاتوتیپ رقم حساس شاهد را به میزان ۳۵٪ و ۶۳٪ آلوود نمودند. قبل از این منطقه نژادهای *L-3* و *L-10* شناسایی شده، لذا ژن‌های *Bt1*, *Bt12*, *Bt11*, *Bt10*, *Bt9*, *Bt6*, *Bt5*, *Bt4* هنوز در این منطقه مؤثر هستند. فرمول *BtP* و *Bt15*, *Bt14*, *Bt13* پاتوتیپ‌های *Vir/Avir* جدید در جدول ۲ آورده شده است.

در میان این پاتوتیپ‌های جدید فراوانی بیماریزایی برای ژن‌های *Bt2*, *Bt3*, *Bt7*, *Bt8*, *Bt9*, *Bt10*, *Bt11* و *Bt13* بود.

برای ژن‌های *Bt5*, *Bt10*, *Bt11*, *Bt12* و *BtP* نه تنها پاتوتیپ‌های جدید بلکه نژادهای شناسایی شده قبلی ایران نیز هنوز بیماریزای نبوده و این ژن‌ها در مقابل عامل بیماری دارای مقاومت مؤثر هستند که جهت اصلاح ارقام می‌توان از آن‌ها استفاده نمود.

در مورد ژن *Bt10* نیز با توجه به آلوودگی‌های خفیف، استفاده از این ژن باید با احتیاط و دقت عمل شود. در مورد جابه‌جایی نژادهای بیماریزای از سایر نقاط دنیا به کشور باید مقررات قرنطینه‌ای معمول گشته و از ورود این نژادها همراه با محموله‌های گندم جلوگیری شود به طور مثال نژادهای شناسائی شده در

ژنتیکی ارسالی از سوریه از نظر مقاومت به ژن *Bt7* که به طور وسیعی در ایران برای آن بیماریزایی وجود دارد، با نژادهای ایرانی آزمایش شوند.

جدایه اول اردیل برای ژن‌های *Bt2*, *Bt7* و *Bt15* بیماریزایی دارد. بیماریزایی روی ژن *Bt15* به وسیله نژاد L-2 قبل از توسط هوفمان و متزگر (Hoffmann and Metzger, 1976) گزارش شده بود. این جدایه رقم حساس Heines VII آذر را به میزان ۵۰٪ و ارقام سرداری و عنوان پاتوتیپ جدید L-26 معرفی می‌گردد. جدایه دوم اردیل برای ژن‌های *Bt2*, *Bt3*, *Bt7* و *Bt8* بیماریزایی داشت. یعنی علاوه بر فاکتورهای بیماریزایی نژاد L-10 که برای ژن‌های *Bt2*, *Bt3* و *Bt7* بیماریزایی باشد برای ژن *Bt8* نیز بیماریزایی دارد. این جدایه رقم حساس Heines VII سرداری و آذر را به میزان ۴۵٪ و ۳۵٪ آلوود نمود و با نام L-27 معرفی می‌گردد. در این منطقه قبل از نژاد L-3 که برای ژن‌های *Bt2* و *Bt7* و نژاد L-4 که برای ژن‌های *Bt1* و *Bt7* بیماریزایی باشد مشخص شده است (مردوخی و ترابی، منتشر نشده)، یعنی ژن‌های *Bt1*, *Bt2*, *Bt3*, *Bt7*, *Bt9*, *Bt15* و *Bt8* نسبت به نژادهای منطقه حساس می‌باشند ولی می‌توان از ژن‌های *Bt12*, *Bt11*, *Bt10*, *Bt6*, *Bt5*, *Bt4*, *Bt14* و *BtP* جهت اصلاح ارقام استفاده

جدول ۲- فرمول غیربیماریزایی/ بیماریزایی پاتوتیپ‌های جدید برای ژن‌های مقاومت

Table 2. Vir/ Avir formula of new pathotypes for *Bt* genes

Race	Location	Virulence/ Avirulence
L-21	Khosroshahr	<i>Bt2, 3, 7, 8, 9/Bt1, 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 14, 15, P</i>
L-22	Khosroshahr	<i>Bt7, 8, 13/Bt1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 14, 15, P</i>
L-23	Shirvan	<i>Bt3, 4, 7/1, 2, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, P</i>
L-24	Shirvan	<i>Bt2, 3, 7, 8, 13/1, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 14, 15, P</i>
L-25	Marageh	<i>Bt7, 9/Bt1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, P</i>
L-20	Marageh	<i>Bt7, 8/Bt1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, P</i>
L-26	Ardabil	<i>Bt2, 7, 9, 15/Bt1, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, P</i>
L-27	Ardabil	<i>Bt2, 3, 7, 8/Bt1, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, P</i>
L-28	Orumieh	<i>Bt3, 7, 8/Bt1, 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, P</i>

استفاده از ژن‌های مقاومت برای تهیه ارقام مقاوم برای هر منطقه نیاز به مدیریت صحیحی دارد که این امر با شناسائی ژن‌های مقاومت مؤثر در مناطق مختلف امکان‌پذیر می‌باشد. به طور مثال اگر هیچ کدام از نژادهای شیروان برای ژن *Bt9* و هیچ کدام از نژادهای اردبیل برای ژن *Bt4* بیماریزا نیستند. می‌توان از ارقامی که ترکیب ژنی *Bt9* و *Bt4* در ریخته ژنتیکی خود دارند در دو منطقه استفاده نمود. به طور کلی با توجه به تغییرات احتمالی در نژادهای عامل بیماری در اثر پدیده‌های موتاسیون، هتروزویس و یا هیریداسیون بین نژادها و پیدایش نژادهای جدید که برای ژن‌های مقاومت و یا ترکیبی از آن‌ها بیماریزا باشند لازم است. در مورد این بیماری مهم گدم که در ایران هر ساله باعث خسارت اقتصادی می‌شود مطالعات مستمر و پیگیر انجام شود و

هندوستان (Chauhan *et al.*, 1994) برای ژن‌های *Bt5* و *Bt10* بیماریزا هستند. با توجه به این که تا کنون نژادهای شناسایی شده ایران قادر به بیماریزایی برای این ژن‌ها نیستند می‌باشی از ورود و توسعه این نژادها در ایران جلوگیری شود. روش مؤثر کاربرد این ژن‌ها هرمنی نمودن آن‌ها در یک رقم می‌باشد. به طور مثال مقاومت رقم ۱۷۳۴۳۸ P.I که دارای سه ژن مقاومت *Bt8*, *Bt9* و *Bt10* می‌باشد تا کنون توسط هیچ نژادی شکسته نشده است. در ایران نیز می‌توان برای ژن خاصی که در یک منطقه برای آن بیماریزایی وجود دارد ژن مؤثر دیگری به ریخته ژنتیکی رقم موردنظر افزوده تا مقاومت مؤثری در مقابل بیماری به دست آورد. همیشه مقاومت چندزنی دارای اثر بیشتر و طولانی‌تری نسبت به مقاومت‌های تک ژنی هستند.

مدیریت کنترل بیماری بتوان از خسارت بیماری
جلوگیری نمود.

مقاومت ژن‌های مؤثر باید مرتب‌کنترل گردد تا با استفاده از این ژن‌ها به همراهی روش‌های دیگر

References

منابع مورد استفاده

عطای حسینی سنتک نقره، س.م. ۱۳۷۸. تعیین نژادهای فیزیولوژیک قارچ *T. laevis* عامل سیاهک پنهان معمولی گندم در خراسان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد. صفحه ۱۴۹.

مردوخی، و.، و ترابی، م. ۱۳۷۷. نژادهای فیزیولوژیک قارچ *T. laevis* عامل سیاهک پنهان معمولی گندم در مناطق مختلف ایران، خلاصه مقالات سیزدهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، کرج. جلد دوم، صفحه ۳۹.

Andrew, J. A. 1987. The bread wheat races of bunt represented in the Australian bunt collection. *Euphytica* 36: 577-580.

Chauhan, R. S., Sood, A. K., and Singh, B. M. 1994. Relative aggressiveness of new virulence of *Tilletia foetida* and *T. caries* on wheat cultivars. *Indian Phytopathology* 47: 232-235.

Dickson, J. G. 1956. Wheat diseases. pp. 225-292. In: Diseases of Field Crops. McGraw Hill Book Co. New York, Toronto, London.

Faris, J. A. 1924. Factors influencing the infection of wheat by *Tilletia tritici* and *T. laevis*. *Mycologia* 16: 259-282.

Finci, S. 1981. Studies on the pathogenic races of *T. foetida* and *T. caries* and their pathogenicity on some wheat varieties in Turkey. EPPO/ OEPP Buletin 11: 77-82.

Finci, S., Parlak, Y., Bilgin, P., Gumstekim, H., Aktumo, I., and Tunadeunir, M. 1983. Investigation on distribution of the pathogenic races of wheat bunt [*Tilletia foetida*] (Waller) Liro and *T. caries* (D.C) Tul] in Turkey. Bitli Koruma Bulletin. 23: 124-147.

Gaudet, D. A., and Puchalski, B. J. 1989. Status of bunt resistance in Western Canadian spring wheat and triticale. *Canadian Journal of Plant Science* 69: 797-804.

Hoffmann, J. A. 1982. Bunt of wheat. *Plant Disease* 66: 979-986.

- Hoffmann, J. A., and Metzger, J.** 1976. Current status of virulence genes and pathogenic races of the wheat bunt fungi in the North West USA. *Phytopathology* 66: 567-660.
- Ismail, S. F., Mamluk, O. F., and Azmeh, M. F.** 1995. New pathotypes of common bunt of wheat from Syria. *Phytopathology Mediterranean* 34: 1-6.
- Joshi, P. C.** 1971. Racial dynamic in bunt species on wheat in India. In: Proceedings of the International Symposium of Plant Pathology, NewDelhi. Page 6.
- Metzger, R. J., and Hoffmann, J. A.** 1978. New races of common bunt useful to determine resistance of wheat to Dwarf bunt. *Crop Science* 18: 49-51.
- Myagkova, D. V.** 1982. Intraspecific differentiation and analysis of populations of wheat bunt on monogenic lines. *Trudy-po-Prikladnici-Botunike, Genetika-1-Selektsii* 71: 29-34.
- Rodenhiser, H. A., and Holton, C.A.** 1937. Physiologic races of *Tilletia tritici* and *Tilletia laevis*. *Journal of Agricultural Research* 55: 483-496.
- Rodenhiser, H. A., and Stakman, E. C.** 1927. Physiologic specialization in *Tilletia laevis* and *Tilletia tritici*. *Phytopathology* 17: 247-253.
- Sharifnabi, B., and Hedjaroude, Gh. A.** 1992. Occurrence and geographical distribution of Tillelia species attacking winter wheat in west and north-west of Iran. *Iranian Journal of Plant Pathology* 28: 31-33.
- Siddique Mirza, M., and Arshadkhan, M.** 1983. A new race L2 of *Tilletia foetida* from Pakistan. *Pakistan Agricultural Research* 4: 37-40.
- Vasudeva, R. S.** 1958. Report of the division of Mycology and Plant Pathology. IARI, NewDelhi, 1955-56.
- Zeinalov, I. B.** 1978a. Differentiation of bunt pathogens *Tilletia laevis* Kühn and *T. caries* (DC) Tul. In Azerbaijan SSR. Skogo-Instituta-Rastenievodstva-Imeni-N-I. Vavilova 175: 18-20.
- Zeinalov, I. B.** 1978b. New races of bunt in wheat. *Sbornik-Nauchnykh-Trudov-Po-Prikladoni-Botanike, Genetika-Selektisii, USSR.* 110: 110-112.

آدرس تکارندگان:

وفا مردوخی و محمد ترابی- واحد پاتولوژی، بخش تحقیقات غلات، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، صندوق پستی ۴۱۱۹، کرج

.۳۱۵۸۵